

Ο Όσιος Βησσαρίων ο Αγαθωνίτης υποδέχθηκε τον Άγιο Αχιλλίο Λαρίσης

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Φθιώτιδος

Δύο μεγάλοι Άγιοι της Εκκλησίας μας συναντήθηκαν απόψε για να συνεορτάσουν. Η Παναγιοφρούρητος και Αγιοτόκος [Μονή Κοιμήσεως της Θεοτόκου Αγάθωνος](#) και η τοπική Φθιωτική Εκκλησία με προεξάρχοντα τον Ποιμενάρχη της, Σεβασμιώτατο Μητροπολίτη Φθιώτιδος κ. Συμεών υποδέχθηκαν την Ιερά και Θαυματουργό Εικόνα του Αγίου Αχιλλίου Αρχιεπισκόπου Λαρίσης από τον ομώνυμο Μητροπολιτικό Ναό της Λάρισας, την οποία και εκόμισε ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Λαρίσης και Τυρνάβου κ. Ιερώνυμος και η οποία για πρώτη φορά στην ιστορία της εξέρχεται εκ του Ναού του Αγίου Αχιλλίου.

Η έλευση της Ιεράς Εικόνας στο Μοναστήρι που έζησε και αγίασε ο Όσιος Βησσαρίων ο Αγαθωνίτης, σήμανε και την έναρξη της ετησίου μνήμης του Οσίου, οι πλούσιες λειτουργικές εκδηλώσεις της οποίας θα κορυφωθούν την Πέμπτη 22 Ιανουαρίου 2026, καθώς ο Όσιος Βησσαρίων συνεδέετο ιδιαίτερα με τον Άγιο

Αχίλλιο, ο οποίος με παρέμβασή του καθοδήγησε τα βήματα του Οσίου και σώθηκαν αιχμάλωτοι της Γερμανικής κατοχής από την περιοχή της Καρδίτσας από προγραμματισμένη εκτέλεση.

Την Ιερά Εικόνα του Αγίου Αχιλλίου καθώς και τον μεγάλο όμιλο προσκυνητών από την Λάρισα, ο οποίος και την συνόδευε με επικεφαλής τον Σεβασμιώτατο Μητροπολίτη Λαρίσης και Τυρνάβου κ. Ιερώνυμο, υποδέχθηκαν στα προύλαια της Μονής, ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Φθιώτιδος κ. Συμεών, ο Άγιος Καθηγούμενος Αρχιμ. π. Γερμανός, οι Πατέρες της Αδελφότητας, καθώς και ιερείς της Μητροπόλεως και πλήθος πιστών.

Άμα τη αφίξει του Ιερού Θησαυρίσματος, στο Καθολικό της Μονής τελέσθηκε επίσημη δοξολογία χοροστατούντος του Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Λαρίσης και Τυρνάβου κ. Ιερωνύμου, συγχοροστατούντος του οικείου Ποιμενάρχου, Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Φθιώτιδος κ. Συμεών, η οποία και μεταδόθηκε απευθείας από τους Ραδιοφωνικούς Σταθμούς των Ιερών Μητροπόλεων Φθιώτιδος (89, 4 Fm) και Λαρίσης και Τυρνάβου (96,3 Fm) και από διαδικτύου.

Τους Ιερούς ύμνους απέδωσε χορός καθηγητών και μαθητών του Ωδείου της Ιεράς Μητροπόλεως Φθιώτιδος «Γερμανός ο Μελωδός» υπό τον Διευθυντή Δρ. κ. Ανδρέα Ιωακείμ.

Ο Άγιος Καθηγούμενος στην επίσημη προσφώνησή του αναφέρθηκε στο ιστορικό αυτό γεγονός για την Μονή σημειώνοντας:

«Σήμερα είναι για την ιερά μονή μας μία ιδιαίτερη ημέρα χαράς και ευλογίας.

Από την πρώτη στιγμή, που ο Σεπτός Ποιμενάρχης μας, Μητροπολίτης Φθιώτιδος κ.κ. Συμεών, μας ανακοίνωσε την επιθυμία του να ζητήσει από τον Μητροπολίτη Λαρίσης κ.κ. Ιερώνυμον την μεταφοράν της Αγίας Εικόνας του Αγίου Αχιλλίου, Αρχιεπισκόπου Λαρίσης του θαυματουργού, προς προσκύνηση και αγιασμό των πιστών, κατά τον εορτασμό του Όσίου Βησσαρίωνος του Αγαθωνίτου, μας εγέμισε συναισθήματα χαράς και ευφροσύνης.

Σας ευχαριστούμε θερμώς, Σεβασμιώτατε Πάτερ, για την αγάπη Σας προς την μονή μας και την Αρχιερατική Σας ευλάβεια προς τον Όσιο Βησσαρίωνα, για τον οποίον από την πρώτη ημέρα της ελεύσεώς Σας στην Μητρόπολη Φθιώτιδος, σηκώσατε στις πλάτες Σας και ολοκληρώσατε το θαύμα με την ανακήρυξη της Αγιοκατατάξεώς του.

Όλη η Φθία, αλλά και όλη η χριστιανοσύνη, Σας ευγνωμονεί.

Η σημερινή, λαμπρή παρουσία σας, Σεβασμιώτατε, Άγιε Μητροπολίτα Λαρίσης, κ.κ.

Ιερώνυμε, γίνεται έτι πανευφρόσυνος, αφού μαζί Σας κομίσατε ένα πολύτιμο θησαυρό, για ευλογία και αγιασμό όλων των προσκυνητών. Την Αγία και Ιερά Εικόνα του εν Αγίοις Πατρός ημών Αχιλλίου, Αρχιεπισκόπου Λαρίσης του θαυματουργού.

Ο Άγιος Αχίλλιος, υπήρξε ο πνευματικός αρχηγός και διδάσκαλος των χριστιανών.

Κήρυττε κάθε μέρα, και έπραττε συγχρόνως. Βοηθούσε τις χήρες, προστάτευε τα ορφανά, ανακούφιζε τους ασθενείς και τους φτωχούς, υπεράσπιζε τους αδικημένους. Ήταν ο άγρυπνος φύλακας και φρουρός της παρακαταθήκης της πίστεως και του ποιμνίου που του εμπιστεύτηκαν.

Η παρουσία Σας, Σεβασμιώτατε Μητροπολίτα Λαρίσης και Τυρνάβου, Κύριε Ιερώνυμε, πατέρα και αδελφέ μας, ναί λέγω, πατέρα και αδελφέ, μας σκεπάζει με την πατρική Σας αγάπη και το αδελφικό ενδιαφέρον Σας, εδώ και πολλά χρόνια, αφότου υπηρετούσατε ως ιεροκήρυκας στην Ιερά Μητρόπολη Φθιώτιδος και τώρα, ως Μητροπολίτης της ιστορικής Μητροπόλεως Λαρίσης και Τυρνάβου. Μας στηρίζεται με την αγάπη Σας σε δύσκολες, αλλά και σε ευχάριστες στιγμές της μονής μας. Σας ευγνωμονούμε και Σας ευχαριστούμε. Σας μνημονεύουμε ως αδελφό της ιεράς μονής μας και παρακαλούμε την Υπεραγία Θεοτόκο, τον Κτήτορα της ιεράς μας μονής, Όσιο Αγάθωνα, και τον Νεοφανή και προστάτη Όσιο μας Βησσαρίωνα τον Αγαθωνίτη, να Σας χαρίζουν πολλά έτη και να Σας στηρίζουν στο μεγάλο και δύσκολο έργο Σας.

Επίσης, η παρουσία των ευλαβών προσκυνητών, εκ της Αγιοτόκου και περισποδάστου πόλεως της Λαρίσης, των πνευματικών τέκνων του Αγίου Αχιλλίου, στο ιερό παλάδιο της Υπεραγίας Θεοτόκου της Αγαθωνίτισσας, μας συγκινεί και μας γεμίζει ιερά συναισθήματα.

Οι Λαρισαίοι πιστοί χριστιανοί, που φημίζεσθε για την πίστη και το σεβασμό σας στην εκκλησία, στον ιερό κλήρο και προς την ιερά μονή μας, αφού η Λάρισα συνδέεται με την μονή μας και ιδιαίτερα με τον άγιόν μας, τον όσιο Βησσαρίωνα τον Αγαθωνίτη. Και επιτρέψτε μου, να σας κάνω κοινωνούς της συνδέσεως του αγίου μας με τη Λάρισα.

Στα δύσκολα χρόνια της κατοχής, όταν ο Άγιος Βησσαρίων υπηρετούσε στη γειτονική σας Καρδίτσα, οι Γερμανοί πήραν αιχμαλώτους στη Λάρισα όλους τους προύχοντες και πνευματικούς ανθρώπους της Καρδίτσας για εκτέλεση και για τον σκοπό αυτό τους μετέφεραν στη Λάρισα.

Δεν θα ήταν δυνατόν ο άγιος να μείνει αμέτοχος σε αυτή τη μεγάλη τραγωδία!

Ἦρθε στη Λάρισα και ὅπως εἶναι φυσικό, πρῶτα επισκέφθηκε τον τότε Μητροπολίτη Λαρίσης Δωρόθεο, να πάρει την ευχή του και να τον κάνει κοινωνό του σκοπού της επισκέψεώς του. Του εἶπε, ὅτι ἦρθε για να βρεῖ τον Γερμανό διοικητή, για να τον παρακαλέσει να αφήσει ελεύθερους τους αθώους αιχμαλώτους. Ο Δεσπότης του εἶπε: πως ἦταν αδύνατον αυτό που ζητάει, γιατί ο Γερμανός Διοικητής Λαρίσης, εἶναι ἓνας ἄγριος και αυστηρός ἄνθρωπος και θα ἦταν μάταιη ἡ επίσκεψή του.

Ο ἅγιος παρεκάλεσε τον Μητροπολίτη να του δώσει ἄδεια να αγραυνήσει ὅλο το βράδυ στον ιερό ναό του Αγίου Αχιλλείου, να προσευχηθεῖ και να παρακαλέσει τον Ἄγιο Αχίλλιο να τον βοηθήσει. Ο Μητροπολίτης του ἔδωσε την ἄδεια, και ο ἅγιος κατευθύνθηκε στον παλαιό Μητροπολιτικό Ναό του Αγίου Αχιλλείου, ὅπου ὅλο το βράδυ, γονατιστός μπροστά στη θαυματουργή εἰκόνα του Αγίου Αχιλλίου, αὐτή που φέρατε σήμερα, ἐδῶ, προσήυχετο με δάκρυα στα μάτια παρακαλώντας τον Ἄγιο Αχίλλιο να κάνει το θαῦμα του, για να απελευθερωθῶν οἱ αιχμάλωτοι.

Ὅπως διηγείται ο ἴδιος, κατὰ το χάραμα, ἀκούει ἓνα δυνατό κρότο ἀπὸ την εἰκόνα και βλέπει ἔντρομος το κρύσταλλο της εἰκόνας να ραγίζει, σημάδι ὅτι ο Ἄγιος Αχίλλιος συνηγόρησε και του ἔδωσε την ευχή του, να πάει να συναντήσει τον διοικητή των Γερμανών.

Αμέσως, φεύγει και πηγαίνει πάλι στον Μητροπολίτη Δωρόθεο, και του διηγείται το συμβάν. Ο Μητροπολίτης συγκινημένος, του δίνει την ευχή του να πάει να βρεῖ τον Γερμανό διοικητή.

Και ὄντως, ἀδελφοί μου, πήγε ο ἅγιος στην κομαντατούρα, ὅπου στην εἴσοδο του κτιρίου τον περίμενε χαμογελαστός ο τρομερός Γερμανός, ρωτώντας τον, τι θέλει. Ο ἅγιος τον παρεκάλεσε να αφήσει τους αθώους Καρδιτσιώτες ελεύθερους, και ο Γερμανός χαμογελαστός του εἶπε: “ἄντε πάτερ, πάρτους και φύγε”. Αὐτό το μεγάλο θαῦμα, το διηγείτο ο ἅγιος με μεγάλη συγκίνηση, γι’ αὐτό και εἶχε ιδιαίτερη εὐλάβεια πρὸς τον Ἄγιο Αχίλλιο.

Για αὐτό και ἐμεῖς, κάθε χρόνο, λειτουργοῦμε στη μνήμη του Αγίου Αχιλλίου, εἰς ἀνάμνησιν αὐτοῦ του θαύματος.

Εύχομαι ταπεινά, Σεβασμιώτατε, η Υπεραγία Θεοτόκος, η Αγαθωνίτισσα, Γερόντισσα και Οικονόμισσα του ιερού Της τούτου Παλλαδίου, ο όσιος Αγάθων, ο κτίτωρ της ιεράς μονής μας και όσιος Βησσαρίων ο ελεήμων, να σκεπάζουν, να ευλογούν και να αγιάζουν, το ευλαβές ποίμνιό Σας, ώστε να συνεχίζει τον καλόν αγώνα και να μεταδίδει την ιερά παράδοση που κληρονόμησε από τους ευλαβείς προγόνους του, στα παιδιά και τα εγγόνια τους.

Η ημέρα αυτή της επισκέψεώς Σας θα μείνει χαραγμένη στις καρδιές μας. Ταπεινά παρακαλούμε Σεβασμιώτατε, να μας ενθυμείσθε στις προσευχές Σας, να μας δίνει ο Κύριος της Δόξης δύναμη να συνεχίζουμε το ταπεινό έργο μας. Εσαεί ευγνώμονες. Αμήν».

Ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Φθιώτιδος κ. Συμεών ευχαρίστησε δια πολλών τον αδελφό Μητροπολίτη Λαρίσης κ. Ιερώνυμο για την αποδοχή της προσκλήσεως και του αιτήματος της μεταφοράς της Ιεράς Εικόνας και την φιλοξενία της επί πενήνθήμερο στην Ιερά Μονή του Αγάθωνα επ' ευκαιρία της ετησίου μνήμης του Οσίου Πατρός Ημών Βησσαρίωνος του Αγαθωνίτου και αναφέρθηκε με λόγους συγκληντικούς στο αγιοπνευματικό νήμα που συνδέει άγιες προσωπικότητες μεταξύ τους.

Ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Λαρίσης κ. Ιερώνυμος στον λόγο ανέφερε:

«Σεβαστοί μου πατέρες και απαξάπαντες αγαπητοί μου προσκυνητές και οι εκ Λαρίσης και οι εκ Λαμίας, όταν άνοιξε το αρχαίο θέατρο της Λάρισας, όταν έγιναν τα εγκαίνια με την Υπουργό Πολιτισμού κτλ. έπρεπε να πάω να καθίσουμε στις παλαιές θέσεις, το θέατρο της Λάρισας λέγεται θέατρο αλλά δεν ήταν για να γίνονται παραστάσεις, ήταν ο τόπος της συνάξεως του κοινού των Θετταλών και ήθελα να δω όταν σηκώθηκα σε ποια θέση κάθισα και κάθισα στη θέση των Υπαταίων. Η Υπάτη ήταν μέλος του κοινού των Θετταλών και έστελνε πάντα εκπροσώπους στις διαβουλεύσεις που γίνονταν προκειμένου να αποφασιστεί η κοινή πορεία όλης αυτής της περιοχής που ξεκινάει από τον Όλυμπο και φτάνει μέχρι την Οίτη, περιλαμβάνει κάμπους και βουνά, ανθρώπους ποικίλους βέβαια αλλά σταθερά ορθοδόξους και με φρόνημα τέτοιο το οποίο πραγματικά μπόρεσε και παρήγαγε πολιτισμό, παράδοση και κυρίως Αγίους.

Αν λοιπόν προ Χριστού συνδέθηκε η Υπάτη με τη Λάρισα φανταστείτε τώρα μετά Χριστόν και μετά από τόσους Αγίους και μετά από την αποκάλυψη της αλήθειας και της αληθινής αγάπης εν Χριστώ, φανταστείτε πόσο πολύ περισσότερο συνδεόμαστε και πόσο πολύ περισσότερο έχουμε λόγους όχι απλώς να αγαπάμε ένας τον άλλον, αλλά να ταυτιζόμαστε και να θεωρούμε όπως είπατε ο ένας τον

άλλον συγγενή πνευματικό, όχι μόνο πνευματικό στα πλαίσια της Ορθόδοξης Εκκλησίας, αλλά σε μια πνευματικότητα που φτάνει ακόμα και στην αρχαία ελληνική ιστορία. Συνεπώς οι δεσμοί είναι αδιατάρακτοι, είναι υπέρ της χιλιετίας και επομένως εμείς εδώ ήρθαμε σήμερα στους αδελφούς μας για να επαναλάβουμε αυτό το οποίο οι αιώνες έκαναν, το δέσιμο των δύο αυτών περιοχών και κομίσαμε ίσως τον πιο πολύτιμο θησαυρό μας, λέω ίσως το πιο πολύτιμο, γιατί έχουμε και τα λείψανα του Αγίου τα οποία δεν σας τα έχουμε φέρει, φέραμε μόνο την εικόνα. Όμως φέραμε μια εικόνα η οποία έχει μία σπουδαία ιστορία και η οποία βγαίνει για πρώτη φορά από την πόλη της Λάρισας. Βγήκε πρώτη φορά για να έρθει εδώ στο μοναστήρι αυτό που όχι τυχαία, όχι οπουδήποτε, όχι μόνο γιατί συνδέεται η εικόνα με τον Άγιο, αλλά διότι γνωρίζουμε και τη δική σας αγάπη προς τους Αγίους Σεβασμιώτατε Άγιε αδελφέ, αλλά και διότι έχουμε εμπιστοσύνη και προς τον Γέροντα και τους Πατέρες της Μονής. Σας γνωρίζουμε. Τον τρόπο με τον οποίο διαφυλάττουν κειμήλια αιώνων εδώ και τα οποία είναι παράδοση της αδελφότητας να στέκεται εδώ φρουρός όλων αυτών, έτσι ώστε οι αιώνες ότι έχουν να αφήσουν πίσω τους να υπάρχει εδώ και να μπορούν οι χριστιανοί να το βρίσκουν και να τον προσκυνάνε, βέβαια γνωρίζω ότι δεν φτάνουν οι χώροι της Μονής για να αναπτυχθούν όλα αυτά και εκτεθούν όμως ξέρω ότι οι πατέρες γνωρίζουν να τα προβάλλουν ιδίως στις μνήμες των Αγίων να βγάζουν τα λείψανα, να βγάζουν τις εικόνες και να τιμούν τους Αγίους μας κατά την τάξη της Εκκλησίας μας και επειδή αυτή η Μονή έχει αδιάκοπη ζωή από τον 15ο αιώνα συνεχούς μοναχικής παρουσίας και μάλιστα ικανών μοναχών και επειδή υπάρχουν και αυτοί οι δεσμοί αγάπης που υπάρχουν, είπαμε θα κάνουμε το τόλμημα και θα επιχειρήσουμε πρώτη φορά στην ιστορία της να βγει αυτή εικόνα η οποία έχει μια μοναδική επίσης ιστορία.

Στα 1430 οι Οθωμανοί κατέβαλαν τη Θεσσαλία και τη Λάρισα και τότε μετέτρεψαν τη Λάρισα σε οθωμανική πόλη, η Λάρισα έπαψε να έχει χριστιανούς, απαγόρευσαν την κατοικία χριστιανών εκεί εκτός κι αν ήταν δούλοι των αγάδων. Η Λάρισα έγινε η πρωτεύουσα του οθωμανικού στρατού, στρατιωτική πόλη, τα θεσσαλικά άλογα και ο κάμπος ήταν ο καταλληλότερος τρόπος να αποκτήσουν και νέα άλογα και να εκπαιδεύουν οι ιππείς γι' αυτό και στη Λάρισα και στη γύρω περιοχή υπήρχε η κυριαρχία των Τούρκων ιππέων που δυσκόλευε πολύ τη ζωή των χριστιανών. Σε αυτό έδωσε λύση ένας άλλος Άγιος του οποίου το όνομα φέρει ο Άγιος Βησσαρίων, ο Άγιος Βησσαρίων, ο οποίος ίδρυσε το ορεινό δίκτυο της Θεσσαλίας, συνέδεσε με δρόμο το Πήλιο με τον Κίσσαβο, το Κίσσαβο με τον νότιο Όλυμπο, το νότιο Όλυμπο με τα Άγραφα και από εκεί προς το λιμάνι της Πάργας, ώστε οι σοδειές των χριστιανών και τα εμπορεύματα να φεύγουν από το ορεινό δίκτυο και να μην πηγαίνουν στον κάμπο όπου το τουρκικό ιππικό πάντα λεηλατούσε τα караβάνια, επειδή τα караβάνια είναι αργοκίνητα κι όπου το караβάνι έπρεπε να σταθμεύσει

και δεν υπήρχε, είτε χωριό, είτε χάνι είτε ο,τιδήποτε άλλο ο Άγιος Βησσαρίων δημιούργησε τα περίφημα μοναστήρια της Θεσσαλίας, το Δούσικο, το Κόρμποβο κ.α., τα μοναστήρια των Μετεώρων, ώστε να πηγαίνουν μέσα σε περικλειστο χώρο τα καραβάνια, να διανυκτερεύουν με ασφάλεια και να προχωράνε και όταν οι χριστιανοί ωφελήθηκαν οικονομικά από όλη αυτή τη δραστηριότητα του Αγίου και τον ρώτησαν: τι θες να σου δώσουμε ως αντάλλαγμα η απάντηση του Αγίου ήταν μία και μοναδική : σχολειά και έτσι δημιουργήθηκαν τα σχολεία του Πυργετού, της Ραψάνης, των Αμπελακίων, όλες οι μεγάλες σχολές που αργότερα έπαιξαν μεγάλο ρόλο στη διαμόρφωση ψυχών για την ελληνική επανάσταση και θεωρούνται πρόδρομοι ακόμη και του ελληνικού διαφωτισμού. Έχουμε ιστορία πνεύματος μοναδική στη Θεσσαλία, ακριβώς γιατί εργάστηκαν Άγιοι.

Ο Άγιος Βησσαρίων λοιπόν ο Αγαθωνίτης φέρει το όνομα ενός σπουδαίου Αγίου μεγάλου Αγίου της περιοχής μας, ενός Αγίου ο οποίος τιμάται πολύ στη Θεσσαλία γι' αυτό κι επειδή είναι κουρά Θεσσαλική ο Άγιος Βησσαρίων ο Αγαθωνίτης πήρε το όνομα του και το ετίμησε με το παραπάνω γενόμενος ο ίδιος Άγιος. Όταν επετράπη η είσοδος των χριστιανών στην πόλη της Λαρίσης κυρίως στα 1780 γύρω στα 1788 έχουμε και την είσοδο του πρώτου Μητροπολίτη, από 1430 μέχρι το 1788 κανείς Μητροπολίτης Λαρίσης δεν πάτησε το πόδι του στη Λάρισα, όλοι σταματούσαν στο εκκλησάκι της Αγίας Μαρίνας που είναι 8 χλμ. έξω από τη Λάρισα, έφεραν τον τίτλο του Λαρίσης, αλλά άφηναν κάποια από τις επικείμενες επισκοπές και μη για να ποιμαίνουν από κει όλη την Μητρόπολη, διότι δεν επιτρεπόταν η είσοδος ούτε του Μητροπολίτη στη Λάρισα. Ο πρώτος Μητροπολίτης ήταν ένας ονόματι Νεόφυτος, θείος του δευτέρου Μητροπολίτη Διονυσίου του Καλλιάτου ο οποίος εξελέγη στη Λάρισα Μητροπολίτης το 1791. Το 1792 πέτυχε ένα φερμάνι από το σουλτάνο που του επέτρεπε να χτίσει για πρώτη φορά μετά από 400 χρόνια το Ναό του Αγίου Αχιλλίου με τον όρο να τελειώσει μέσα σε 33 μέρες, αν την 34η δεν ήταν τελειωμένος ο ναός έπρεπε ότι έχτισε να γκρεμιστεί και η όλη προσπάθεια να ακυρωθεί και πράγματι μαζεύοντας έμπειρους και πολλούς τεχνίτες, πληρώνοντας περισσότερο μπαξίσια παρά αμοιβές εργατών ή για υλικά ο Άγιος πλέον της Εκκλησίας μας Διονύσιος Καλλιάτης κατόρθωσε σε 33 μέρες να φτιάξει το Ναό του Αγίου Αχιλλίου και να μπει μέσα και να κάνει πρώτη ακολουθία τη περιφορά του Επιταφίου τη Μεγάλη Παρασκευή του 1792. Τον Ναό τον είχε φτιάξει, τα πάντα, όπως ήθελε, τέμπλα, εικόνες κτλ., παρήγγειλε λοιπόν στη Ρωσία τέσσερις εικόνες του Χριστού της Παναγίας του Τιμίου Προδρόμου και την εικόνα του Αγίου Αχιλλίου αυτή που σας κομίσαμε, η οποία ήρθε στη Λάρισα το 1794. Από το 1794 εικόνα αυτή δεν βγήκε ποτέ από τη Λάρισα συνοδεύοντας όλες τις ιστορικές περιπέτειες. 1821 οι τούρκοι καίνε το Ναό Αγίου Αχιλλείου, μόνιμο μέλημα των χριστιανών να βγάλουν τις εικόνες, σώζεται η εικόνα από τη φωτιά με αυτοθυσία πολλών, 1822 ο Δράμαλης Πασάς ξεκινά την

εκστρατεία του εναντίον της Πελοποννήσου για να καταπνίξει την ελληνική επανάσταση ξεκινά από τη Λάρισα. Μπροστά σε αυτή την εικόνα ήταν προσευχόμενος ο τότε μητροπολίτης Λαρίσης Πολύκαρπος, τον οποίον αρπάζουν βίαια οι τούρκοι και τον σύρουν έξω μπροστά στο άλογο του πασά και τον κάνουν κουρμπά θυσία για να πάει καλά η εκστρατεία, τον έκοψαν στα τέσσερα, μπροστά από αυτήν την εικόνα τον βούτηξαν προσευχόμενο κι όταν αργότερα έγιναν οι επαναστάσεις στη Θεσσαλία αυτή η εικόνα ήταν που ήθελαν να την πάρουν να την κρύψουν μη τυχόν ως αντίποινα οι οθωμανικές διοικήσεις καταστρέψουν το ναό και την κάψουν, ήταν δηλαδή η αγάπη των Λαρισαίων και η αναφορά τους. Όταν στα 1880 έγινε η ενσωμάτωση η δοξολογία για την ενσωμάτωση έγινε στο Τύρναβο στην Παναγία Φανερωμένη, γιατί η Λάρισα είχε πληθυσμό κατά πλειοψηφία οθωμανικό, η Λάρισα ήταν τότε μία πόλη με 3 ναούς και 23 μιναρέδες 23 τζαμιά καταλαβαίνετε πόσο πολύ είχε αλλοιωθεί μέσα στην τουρκοκρατία η πληθυσμιακή σύνθεση, έφυγαν με τον καιρό βέβαια οι Οθωμανοί, αν και η Ελλάδα τότε χωρίς να είναι δεσμευμένη από καμία διεθνή συνθήκη και χωρίς να υπάρχει το διεθνές δίκαιο που υπάρχει σήμερα, τους προστάτευσε και τους παρακάλεσε να μείνουν, μάλιστα δε η βασίλισσα Όλγα έφτιαξε έναν ναό προς τιμήν του Αγίου Βησσαρίωνος, στο όνομα του οποίου ακούει κι ο Άγιος της Μονής Αγάθωνος και ένα τζαμί για να δείξει ότι σέβονται ίσοτιμα.

Όταν στη συνέχεια ήρθε η σκληρή στιγμή της κατοχής τον Ιανουάριο του 1941 οι Ιταλοί βομβάρδισαν τη Λάρισα και βομβάρδισαν και το Ναό του Αγίου και μόλις τελείωσε ο βομβαρδισμός έγινε και σεισμός που ισοπέδωσε την πόλη κι είχαμε πολλούς νεκρούς. Πρώτιστο μέλημα να πάνε μέσα στα ερείπια οι Λαρισαίοι με κίνδυνο ζωής να βγάλουν την εικόνα αυτή, να μην μείνει θαμμένη, να μην καταστραφεί κι όταν έφτιαξαν αργότερα την «παράγκα» την έβαλαν σε ειδική θέση δεν έφτανε στο τέμπλο, την είχαν όμως ώστε να είναι σε κοινή προσκύνηση εκεί στο παλιό ναό, που λέμε «παράγκα» εμείς οι Λαρισαίοι, εκεί μπροστά ήρθε ο Άγιος Βησσαρίων και προσευχήθηκε κι έγινε αυτό που περιέγραψε ο Άγιος Ηγούμενος πριν σώζοντας τους προκρίτους και τους πνευματικούς ανθρώπους της Καρδίτσης από τα νύχια ενός Γερμανού διοικητή, ο οποίος δεν είχε κάνει ποτέ χάρη σε κανένα, ήταν παροιμιώδης η σκληρότητά του, ήταν ο άνθρωπος ο οποίος φρόντισε όποιος έμπαινε στο στρατόπεδο Μπουγά να επιβιβαστεί στο επόμενο τρένο για Νταχάου και Αουτσβιτς, δεν γλίτωσε ποτέ κανείς από τα χέρια του, είχε μία σκληρότητα παροιμιώδη, πολλοί και εβραίοι από άλλους τόπους έφυγαν κακήν κακώς μέσα τα χέρια του, μέσα στα στρατόπεδα για να μην γυρίσουν ποτέ, πάρα πολλοί άλλοι από διάφορες περιοχές της Ελλάδος για διάφορες αφορμές και για διάφορους λόγους συνελήφθησαν και κακήν κακώς. Η Μεραρχία Κρητών η οποία είχε πολεμήσει στην Αλβανία και δεν μπορούσε με πλοίο να περάσει στην Κρήτη και είχε ξεμείνει στην Ελλάδα οι Ιταλοί τους παγίδεψαν και τους έφεραν όλους στη

Λάρισα μετά τη συνθηκολόγηση της Ιταλίας, όσοι Κρήτες απέμειναν έπεσαν στα χέρια του τους εξόντωσε στην κυριολεξία με βαριές εργασίες και χωρίς να τους δίνει τροφή και νερό στη Λάρισα των 45 βαθμών. Χάθηκαν γύρω στις 800 ψυχές Κρητικών αγωνιστών από τα χέρια του και μόνο, δεν γνώριζε έλεος για κανέναν γι' αυτό το γεγονός ότι πήγε ο Άγιος Βησσαρίων, τον ρώτησε τι θες παππούλη, του απάντησε τους προκρίτους της Λάρισας και του λέει πάρτε τους, δεν το 'χε ξανακάνει ποτέ και σε κανέναν αυτό το «πάρτους» δεν το πε ο Γερμανός, μίλησε δια του ανθρώπου το Πνεύμα της Χάριτος κι έκανε ένα θαύμα μοναδικό το οποίο ξεκινούσε από την προσευχή του Αγίου Βησσαρίωνος την ολονυκτία μπροστά στην εικόνα του Αγίου μας, η οποία όντως επεστήριξε τον προσευχόμενο Βησσαρίωνα για να συνεχίσει το τόλμημά του.

Η ιστορία έχει και συνέχεια. Όταν πήρε ο Άγιος Βησσαρίων ο Αγαθωνίτης τους προκρίτους της Καρδίτσας με τον πνευματικό κόσμο για να τους γυρίσει στην Καρδίτσα στο δρόμο τους σταμάτησαν αντάρτες και τους έστησαν στον τοίχο να τους εκτελέσουν τους, γλίτωσαν από τους Γερμανούς, δεν θα γλίτωναν από τους αντάρτες, και τότε ήρθε μία άλλη ανταρτική ομάδα η οποία βλέποντας τι πήγε να συμβεί, ο επικεφαλής σταμάτησε, φώναξε να σταματήσουν και τους είπε δεν θα συμβεί τίποτα, γιατί αυτός ο παπάς, και έδειξε τον Βησσαρίωνα τον Αγαθωνίτη, όσο καιρό είμαι στο βουνό ταΐζει την οικογένειά μου και η ελεημοσύνη του Αγίου Βησσαρίωνα στην πόλη της Καρδίτσας στα χρόνια της κατοχής που έβγαζε την μπουκιά από το στόμα του για να τη δώσει στους πεινασμένους Καρδιτσιώτες δεν ήταν εύκολο. Συνήθως εμείς δίνουμε από τα πλεονάσματά μας, από τα περισσεύματά μας, αυτός έδωσε από το υστέρημα του.

Αυτό λοιπόν το γεγονός ότι έμενε πεινασμένος για να ζήσουν οι άλλοι, του διασφάλισε τη ζωή και μαζί με τη δική του ζωή και τη ζωή των προκρίτων της Καρδίτσας και των πνευματικών ανθρώπων, οι οποίοι γλίτωσαν για δεύτερη φορά εξ αιτίας του από βέβαιο θάνατο όχι μία μόνο από τους Γερμανούς, αλλά και δεύτερη από τις ανταρτικές ομάδες που ήθελαν τότε να κάνουν κάποια αντίποινα για τους δικούς τους λόγους.

Εύχομαι ο Άγιος που θα είναι εδώ αυτές τις μέρες και που δεν εγκαταλείπει κι εμάς να επισκιάζει και να επιβλέπει όχι μόνο την Μονή αλλά και τη Μητρόπολη ολόκληρη, έτσι ώστε όπως τόσους αιώνες τώρα 17 αιώνες ευεργετεί όχι μόνο τη Λάρισα αλλά και όλη την Ελλάδα, διότι ήταν και Ελλάδος απάσης στον τίτλο του, αυτό λοιπόν που είχε και έκανε πάντοτε το ότι ευεργετούσε να συνεχίσει να το κάνει έτσι ώστε κι εμείς να επιστηριχθούμε σε εποχές δύσκολες και τρικυμιώδεις και να μπορέσουμε τελικά να απολαύσουμε το φως της δόξης της παρουσίας του Θεού εκεί όπου οι Άγιοι και ο Άγιος Βησσαρίων ο Αγαθωνίτης και ο Άγιος Αχίλλιος συγχαίρουν και συγχορεύουν και ζουν την μακαριότητα την οποία έχει ετοιμάσει ο

Θεός «τοις αγαπώσι αυτών».

Τέλος, οι Άγιοι Αρχιερείς ευλόγησαν την Αγιοβασιλόπιτα της Μονής και αντάλλαξαν ευχές για τη νέα χρονιά 2026, καθώς και για την Ιερά Πανήγυρη του Οσίου Βησσαρίωνος του Αγαθωνίτου, στις Ιερές Ακολουθίες της οποίας θα συμμετέχει και ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Λαρίσης κ. Ιερώνυμος μαζί και με τον Σεβασμιώτατο Μητροπολίτη Κορίνθου κ. Παύλο στις 21 και 22 Ιανουαρίου 2026.

